

ایروان به هیچ عنوان از حفظ مرز چند هزار ساله خود با ایران عقب نشینی نخواهد کرد

اگر ما قره‌باغ را از دست بدهیم، هدف بعدی ائتلاف پان ترکیستی استان سیونیک ارمنستان است که در نهایت تمامیت ارضی ایران را هدف قرار داده است

به گزارش آران نیوز، وارطان وسکانیان در تحلیل حضور جمهوری آذربایجان در گذرگاه لاجین و مسدود کردن این گذرگاه و در پاسخ به این سوال که پس از پایان جنگ دوم قره باغ، ابهامات موجود در موافقتنامه آتش بس موجب شد تا از همان ابتدا کارشناسان نسبت به عدم اتکا به این موافقت نامه تذکر بدهند، یکی از مهم ترین چالش ها موضوع بند نهم این توافق مرتبط با کریدور لاجین بود که شاهدیم امروز موجب ماجراجویی جدید علی یف در منطقه شده، ارزیابی شما از این ابهام چیست، گفت: پیش از آنکه به موضوع ابهام در توافق نامه بپردازیم باید بگویم که این توافق از دیدگاه محافل ملی ارمنستان یک توافق ننگین خوانده می شود چراکه منافع ایروان و جمهوری قره باغ در آن حفظ نشده است. در خصوص آنچه امروز در گذرگاه لاجین در حال وقوع است؛ شاهد هستیم که مبارزان آذربایجانی در پوشش حامیان محیط زیست در آنجا فعالیت می کنند و از سوی حکومت مرکزی باکو هدایت می شوند و هدف آن ها نه محیط زیست بلکه قطع ارتباط و مواصلات بین جمهوری ارمنستان و جمهوری قره باغ است. این اقدام جمهوری آذربایجان می تواند چالش های جدیدی را برای منطقه ایجاد کند چراکه ریسک های شروع درگیری های مسلحانه را در خود دارد.

وی ادامه داد: طبق توافق نامه نوامبر، مسئله گذرگاه لاجین خیلی روشن است و ابهامی ندارد. بند نهم توافق نامه درباره تامین خطوط مواصلاتی بین جمهوری آذربایجان و جمهوری خودمختار نخجوان است که باکو از آن بند هم سوءاستفاده هایی صورت داده است. حکومت باکو تلاش های زیادی انجام می دهد که به اصطلاح آن کریدوری که آن ها کریدور زنگزور می نامند را به دست بیاورند یعنی هدف اصلی بستن کریدور لاجین، دو دورنمای قطع ارتباط ارمنستان و قره باغ و ایجاد کریدور تخیلی زنگزور است.

این تحلیلگر مسائل قفقاز در پاسخ به این سوال که ایران بارها خط قرمز خود در خصوص ایجاد دالان زنگزور یا به معنای دقیق تر قطع مرز زمینی خود با جمهوری ارمنستان را اعلام کرده و این موضوع به صراحت در دیدار رهبر جمهوری اسلامی ایران با رئیس جمهور ترکیه به عنوان یکی از حامیان این طرح مطرح شده است. نگاه ایروان به این نقش آفرینی چیست، گفت: دیدگاه ارمنستان به نقش آفرینی ایران در منطقه قفقاز بسیار مثبت است. محافل ملی ارمنستان خواهان ایجاد یک ائتلاف راهبردی و استراتژیک با ایران هستند و این ائتلاف با توجه به منافع ملی دو کشور ریشه دار این منطقه بسیار مهم است و این مساله می تواند یکی از عوامل بازدارنده بر هم خوردن ثبات ثبات و امنیت در قفقاز جنوبی باشد. وی افزود: متأسفانه در ایران به میزان کافی به موضوع اهمیت امنیت قفقاز جنوبی پرداخته نمی شود و تنها محافل آکادمیک و تحلیلگران سیاسی به این موضوع توجه دارند. اگر ما نمی خواهیم که اهداف دولت باکو و پان ترکیستی دولت اردوغان در منطقه پیاده شود، باید بدانیم که مساله قره باغ بسیار مهم است. اگر ما قره باغ را از دست بدهیم، هدف بعدی ائتلاف پان ترکیستی استان سیونیک ارمنستان است که در نهایت تمامیت ارضی ایران را هدف قرار داده است. بنابراین در حال حاضر مساله گذرگاه لاجین تنها مساله مردم و دولت مرکزی قره باغ نیست بلکه مساله ارمنستان و تاحدی نیز مساله ایران است و محافل سیاسی ایران باید به این مساله با حساسیت های مرتبط با موضوع پان ترکیستی بنگرند. وسکانیان در پاسخ به این سوال که این نگرانی در افکار عمومی و نخبگان ایران وجود دارد که ارمنستان در جریان فشارهای آمریکا و اروپا در نهایت با ایجاد دالان زنگزور موافقت کرده و در ازای دریافت امتیازی، مرز خود با ایران را از دست بدهد، آیا این نگرانی در محافل ملی ارمنستان نیز وجود دارد، گفت: حفظ تمامیت ارضی ارمنستان و اجازه جولان ندادن به ائتلاف پان ترکیستی و به دست نیاموردن کریدور زنگزور برای ارمنستان جنبه حیاتی دارد به این معنا که دولت ارمنستان به تمام کشورهایی که شاید برای عقب نشینی از این موضوع به ایروان فشار بیاورند، جواب قاطعانه می دهد و از این نظر در ارمنستان در دولت و اپوزیسیون اتفاق نظر وجود دارد. مرز چند هزار ساله ایران و ارمنستان مرزی است که بخشی از امنیت ملی ارمنستان را تامین می کند و ایروان به هیچ

عنوان از این موضع عقب نشینی نمی کند. این استاد دانشگاه در پاسخ به این سوال که نقش ترکیه را در ماجراجویی های باکو چگونه ارزیابی می کنید، در روزهای گذشته شاهد رزمایش مشترک «مشت برادری» میان دو کشور بودیم، نقش این رزمایش ها در بحران قره باغ چگونه تفسیر می شود، گفت: منشاء بلندپروازی های آقای علی یف که یک دولت کاملاً غیرانساندوستانه برقرار کرده، حمایت های کشور ترکیه است. طبیعتاً رزمایشی که این دو کشور برگزار کردند، ضد ایران، ارمنستان و روسیه و قره باغ بود. حتی اسم این رزمایش «مشت برادری» سوال برانگیز است و قطعاً پیام نگران کننده ای دارد. در حال حاضر در مرحله ای هستیم که ارمنستان می تواند یک پلتفرم خوبی برای همکاری های مشترک ایران، ارمنستان و هر کشوری که خواهان ثبات و امنیت در منطقه قفقاز جنوبی محسوب شود، باشد چرا که اهداف آنکارا و باکو اهدافی است که تا مناطق مختلف خاورمیانه و آسیای مرکزی را در برمی گیرد و طبیعتاً کشورهایی که در مناطق از لحاظ تاریخی نقش دارند باید یک ائتلاف سیاسی را علیه این اهداف پان ترکیستی تشکیل دهند.